

driftssundhedstjenesterne. Der kan bl.a. ydes tilskud til leje af lokaler og forrentning af lån m.v. Denne form for tilskud ydes imidlertid til udgifter, der efter gældende regler er fradragsberettigede ved indkomstopgørelsen for det indkomstår, hvori de afholdes. Der er derfor ikke behov for at lade de ydede driftstilskud være omfattet af den foreslåede beskatningsordning vedrørende etablerings-tilskud.

Til § 2

Skattefriheden forudsætter, at det pågældende selskab eller forening udelukkende driver bedriftssundhedstjeneste, og at dette sker i overensstemmelse med de regler, der er fastsat med hjemmel i arbejdsmiljølovens § 13, stk. 3. Bedriftssundhedstjenesten skal således opfylde kravene i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 288 af 22. juni 1978.

Skattefriheden forudsætter endvidere, at det i det pågældende selskabs eller forenings vedtægter er bestemt, at indtægterne ved virksomheden udelukkende kan anvendes til de af arbejdsministeren fastsatte formål med bedriftssundhedstjenesterne, jfr. den ovenfor nævnte bekendtgørelse. Denne begrænsning gælder såvel den løbende indtægt som i tilfælde af selskabets eller foreningens opløsning. I tilfælde af likvidation må der således ikke være tillagt andelshavere, aktionærer eller lignende ret til at få udloddet mere end deres kapitalindskud.

Hvis de nævnte betingelser er opfyldt, vil bedriftssundhedstjenesten være skattefri, hvad enten der er tale om en obligatorisk eller en frivillig ordning.

Til § 3

Efter forslaget skal den særlige ordning for beskatningen af de offentlige etableringstilskud have virkning for indkomståret 1983 og senere indkomstår.

Reglen om skattefrihed for visse bedriftssundhedstjenester foreslås sat i kraft fra og med skatteåret 1984-85. Skattefriheden er som anført i bemærkningerne til § 2 betinget af, at de omhandlede selskaber m.v. udelukkende driver bedriftssundhedstjeneste, og at der i vedtægterne er optaget en bestemmelse om, at indtægterne udelukkende kan

anvendes til formålet med bedriftssundhedstjenester.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 3 og 4, at skatte- og afgiftsministeren kan tillade, at de nye regler kan tillægges virkning allerede fra indkomståret 1978 henholdsvis skatteåret 1979-80 for de bedriftssundhedstjenester, der måtte ønske det.

Sundhedstjenester, der i årene 1978-1982 har modtaget etableringstilskud, kan således anmode om at få ansættelserne for de nævnte indkomstår ændret, således at modtagne tilskud ikke eller ikke fuldt ud medregnes ved indkomstopgørelsen for det år, hvori tilskuddene er ydet, men i stedet ved indkomstopgørelsen for et senere indkomstår inden for 10 års perioden. For tilskud, der ønskes indtægtsført på denne måde, finder reglerne i ligningslovens § 27 B tilsvarende anvendelse.

Endvidere foreslås det, at skatte- og afgiftsministeren bemyndiges til at indrømme sundhedstjenester, der omfattes af bestemmelserne i selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 6, skattefrihed også for skatteårene 1979-80 til 1983-84. For at en sådan tilladelse kan gives, forudsættes det, at de pågældende selskaber m.v. i de omhandlede år alene har drevet bedriftssundhedstjeneste, og at indtægterne herved udelukkende er anvendt til formålet med bedriftssundhedstjenester, uanset at der ikke i vedtægterne er stillet krav herom.

Tilladelse kan som nævnt kun gives for skatteårene 1979-80 til og med 1983-84. Skattefrihed for senere skatteår forudsætter, at de pågældende selskabers vedtægter bringes i overensstemmelse med de krav, der er anført i den i § 2 foreslåede tilføjelse til selskabsskatte-lovens § 3, stk. 1.

Tilladelse efter stk. 3 og stk. 4 kan efter forslaget i øvrigt kun indrømmes, såfremt anmodning om ændring indgives inden for en vis frist. Det må således anses for rimeligt, at bedriftssundhedstjenester, der i medfør af reglerne i § 3 ønsker tidligere års ansættelser genoptaget, skal indgive anmodning herom senest samtidig med indgivelse af rettidig selvangivelse for indkomståret 1983 for så vidt angår ændringer efter stk. 3 og senest 31. maj 1984 for så vidt angår ændringer efter stk. 4. Det skal dog være tilladt for ministeren for skatter og afgifter at indrømme tilladelse efter både stk. 3 og stk. 4, uanset at de nævnte tidsfrister er overskredet, såfremt overskridelsen er begrundet i ganske særlige omstændigheder.